

УДК 334.7

DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4038.26.2020.228506>

Ищенко Григорій Олександрович

кандидат медичних наук, докторант Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України
ORCID: 0000-0002-8341-4932
e-mail: ishchenko.grigoriy@gmail.com

Юристовська Наталія Ярославівна

кандидат наук з державного управління, проректор з виховної роботи ВНКЗ ЛОР “Львівська медична академія імені Андрея Крупинського”, доктор філософії з державного управління, заслужений працівник освіти України
ORCID: 0000-0003-2238-1265
e-mail: natalka08081969@gmail.com

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УМОВАХ РЕФОРМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Розглянуто стан державно-приватного партнерства в Україні та перспективи його розвитку в умовах реформи охорони здоров'я. Зауважено, що співпраця державного та приватного сектору набуває все більшого соціального значення, проте існуюча практика не демонструє ефективність у реалізації визначених цілей. На основі проведеного аналізу визначено ризики та проблеми в реалізації державно-приватного партнерства у сфері охорони здоров'я у сучасних умовах в Україні. Обґрунтовано, що реалізація концепції державно-приватного партнерства у системі охорони здоров'я України є одним із ключових питань державної політики.

Ключові слова: розвиток; перспективи розвитку; державно-приватне партнерство; реформа охорони здоров'я.

Постановка проблеми. В Україні розвиток партнерських відносин держави і бізнесу перебуває на початковій стадії, зокрема не сформовано інститути та інституціональне середовище державно-приватного партнерства. Це зумовлює необхідність наукового обґрунтування сутності державно-приватного партнерства як форми інституціональної взаємодії державної влади з бізнесом, його ролі в розвитку суспільства, форм і способів реалізації державно-приватного партнерства [1].

На сучасному етапі реформування сфери охорони здоров'я, що є невід'ємною частиною соціально-економічних перетворень в Україні, важливе значення набуває проблема державного регулювання інвестиційним забезпеченням розвитку медичної галузі. Головною метою реформи є побудова такої моделі охорони здоров'я, яка б забезпечувала рівний та справедливий доступ усіх членів суспільства до необхідних медичних

послуг, їх високу якість та економічність при збереженні соціально-прийнятого обсягу державних гарантій [2].

На сьогодні потреба суспільства у медичних послугах сучасного рівня і високої їх якості зростає швидше, ніж можливості державного бюджету, навіть у країнах із розвинутою економікою. Щоб не потрапити у ці “ножиці”, у світі знайшли вихід – державно-приватне партнерство (далі – ДПП).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти державно-приватного партнерства та його активізування в умовах розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності розглядають у своїх працях чимало вітчизняних та іноземних науковців, зокрема: Дж. Аббасі, О. Акіліна, Д. Амунц, А. Апаров, А. Баженов, М. Бусо, В. Варнавський, О. Головінов, М. Горожанкіна, С. Грищенко, І. Деменков, І. Дубок, Н. Жукова, М. Карпа, А. Козлов, А. Криволапова, Т. Кришталь, О. Кузьмін, Н. Куракова, Т. Матаєв, І. Мерзлов, В. Павлюк, О. Полякова, В. Пучков, Т. Савостенко, Я. Савченко, А. Стенгер, А. Яценко. Цими та іншими авторами розглянуто сутність поняття державно-приватного партнерства, виокремлено його види, моделі та форми, охарактеризовано його як інструмент управління змінами в умовах сьогодення, розглянуто правові аспекти укладення угод між державним і приватним партнерами, розкрито проблему інтеграції інтересів сторін цього виду партнерства, висвітлено важелі впливу держави на розвиток державно-приватного партнерства тощо.

Виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Залучення приватного партнера у сферу охорони здоров'я є досить поширеним у багатьох країнах світу. Підтвердження ефективності подібної співпраці наведені та описані в ряді різноманітних досліджень. Водночас, у публікаціях авторів відсутні аспекти залучення приватного сектору у діяльність комунальних та державних закладів охорони здоров'я, зокрема в умовах медичної реформи в Україні.

Метою статті є розкриття перспектив розвитку державно-приватного партнерства в умовах здійснення реформи охорони здоров'я.

Виклад основного матеріалу. В Україні ще у 2013 р. була затверджена Концепція розвитку державно-приватного партнерства на 2013 – 2018 роки (далі – Концепція). У ній розглянуто проблему партнерства загалом в Україні, виокремлено причини уповільнення розвитку державно-приватного партнерства, наведено проблеми надання державної підтримки у цій сфері, представлено завдання Концепції та її мету, висвітлено особливості державної фінансової підтримки державно-приватного партнерства, а також встановлено очікувані результати реалізації Концепції.

У 2019 – 2020 рр. Уряд України планував дати старт роботі Агенції із питань державно-приватного партнерства, що й було зроблено 13 березня 2019 р. Метою її створення є підготовка проектів договорів, що передбачатимуть надання бізнесу у користування державного майна шляхом реалізації інфраструктурних проектів. 20 травня 2019 р. першим віцепрем'єр-міністром України було підписано Меморандум про взаємодію між Міністерством економічного розвитку та Міжнародною фінансовою

корпорацією Світового банку, положеннями якого передбачено, зокрема, можливість одержання консультативної допомоги від іноземних експертів щодо активізування державно-приватного партнерства в Україні та забезпечення початку роботи цієї агенції [3].

Згідно зі статистичними даними, кількість проектів державно-приватного партнерства в Україні щороку зростає. Водночас експерти однозначні в тому, що ринок цих проектів у нашій державі перебуває лише на стадії становлення. Проте провівши аналіз, можна зробити висновок про те, що проблема полягає навіть не в кількості укладених угод між державним та приватним партнерами, а в результативності та ефективності їх виконання [4].

Згідно з інформацією Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, станом на 1 січня 2019 р. в Україні на засадах державно-приватного партнерства укладено 189 угод. Водночас серед них реалізувалось на цю дату лише 58, зокрема 1 договір був договором державно-приватного партнерства, 15 договорів передбачали ведення спільної діяльності, а решту (42) складала договори концесії. Таким чином, 131 договір державно-приватного партнерства в Україні станом на 1 січня 2019 р. не виконувався, зокрема 14 таких угод було розірвано, щодо 4 із них завершився термін дії, а 113 є такими, яким присвоєно статус “не виконано” [5].

Ключову роль в інституційному забезпеченні державно-приватного партнерства в Україні й надалі відіграє Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. На нього нормативним документом (Положення про Міністерство) покладено різні функції реалізації державної політики у цій сфері, зокрема:

- моніторинг ефективності центральної, регіональної та муніципальної влади у сфері державно-приватного партнерства;
- перевірку виконання укладених договорів державно-приватного партнерства;
- підготовку й надання громадськості інформації щодо результатів державно-приватного партнерства;
- моніторинг та оцінювання різних видів ризиків (зокрема, загального) державних партнерів у договорах державно-приватного партнерства;
- облік договорів державно-приватного партнерства;
- організування проведення тренінгів щодо формування та виконання угод державно-приватного партнерства;
- моніторинг дотримання вимог чинного законодавства щодо державно-приватного партнерства як щодо наявних, так і щодо нових договорів [6].

Якщо оцінити роль державно-приватного партнерства в охороні здоров'я України, то можна зазначити, що, окрім Закону “Про державно-приватне партнерство”, практично жодних кроків для його реалізації не зроблено [7].

В Україні часто трактують ДПП у сфері охорони здоров'я як пошук інвестора щодо закупівлі обладнання для лікувального закладу. Але це є

швидше благодійництвом, аніж партнерством. Тому потрібно стимулювати бізнес-партнерство до такого акту доброї волі, як надання преференції, залежно від того, скільки коштів вони вкладають у розвиток національної системи охорони здоров'я, особливо у її матеріально-технічне переоснащення.

Окрім оновлення матеріально-технічної бази медичного закладу, результатом взаємодії держави та бізнесу може стати впровадження нового рівня надання медичних послуг, що в рамках реформи та на прикладі медичних закладів інших держав, які функціонують у сфері страхової медицини, є на сьогодні досить актуальним. Також, впровадження більш сучасних технологій або залучення вже існуючих приватних організацій може значно оптимізувати витрати на організацію усього лікувального процесу.

На сьогодні розробка концепції державно-приватного партнерства в сфері охорони здоров'я України, на жаль, не є пріоритетним питанням державної політики, а сучасна система бюджетування створює високі фінансові ризики для ДПП, пов'язані з короткими (річними) бюджетними циклами планування та їх щорічною процедурою затвердження, яка іноді надміру затягується [8].

За останні три роки набула чинності низка спеціальних законів, що стосуються врегулювання державно-приватного партнерства; були внесені відповідні зміни до загального законодавства [9]. Постановами уряду затверджено методики, положення та порядки, що регулюють окремі організаційно-економічні питання ДПП. Законодавство передбачає такі функції партнерства в проектах, як фінансування, проектування, будівництво, відновлення (реконструкція, модернізація), експлуатація, обслуговування, інші функції, пов'язані з виконанням договорів, укладених у рамках проектів.

Формами здійснення проектів ДПП можуть бути спільна діяльність, розподіл продукції тощо, а джерелами їх фінансування – кошти державного та Місцевих бюджетів, фінансові ресурси приватного партнера, запозичені кошти та інші джерела, не заборонені законодавством.

При цьому законодавство передбачає надання підтримки проектам ДПП шляхом державних гарантій, фінансування за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів та інших джерел, відповідно до загальнодержавних та місцевих програм [10].

Складнощі у становленні ДПП в охороні здоров'я в Україні також пов'язані з існуючими правовідносинами у медичній галузі. Окремі правові норми не переглядалися ще з радянських часів, тож у нових політичних і соціально-економічних умовах формується правовий конфлікт, що призводить до принципових суперечностей у нормативно-правових актах, ускладнюючи або взагалі унеможливаючи їх виконання.

Форми реалізації ДПП в охороні здоров'я мають свої особливості, які доведені на прикладах багатьох країн світу. Тому першим досвідом ДПП в охороні здоров'я України можуть бути нескладні інфраструктурні проекти,

спрямовані на удосконалення державного партнерства в українській медицині. Загальна ж стратегія ДПП в охороні здоров'я повинна будуватися на чіткому баченні потреб суспільства у сфері здоров'я та потенційних можливостей приватного бізнесу [11].

На нашу думку, суттєві витрати, які виділяє держава на фінансування медицини, можна було б розділити разом із приватними партнерами. Досить багато площ лікувальних установ перебувають у центральних регіонах міст України. Частина таких площ можна було б передавати не в оренду, а надавати в якості плати державному партнеру, при цьому контролювати ефективно цільове використання їх та залучення для надання медичних послуг серед населення. На акумульовані кошти в результаті державно-приватного партнерства (у формі економії на витрати чи отримання прибутку) можна було б покращувати стан об'єктів охорони здоров'я, купувати сучасне устаткування, оновлювати матеріальну базу закладів, поліпшувати медикаментозне забезпечення пацієнтів.

Залучення сучасних технологій у рамках ДПП може знизити час та фінансові витрати на певні види діяльності, наприклад додаткові методи обстеження (рентгенографія, лабораторні методи тощо).

Також є всі передумови для організації високотехнологічних центрів із лікування різних видів захворювань, використовуючи фінансові інструменти інвесторів і кадровий потенціал державних установ охорони здоров'я.

Проте на сьогодні є певні сумніви з боку потенційних приватних партнерів у можливості реалізації довгострокової взаємовигідної співпраці, що є наслідком відсутності прозорості та ясності в нормативно-правовому регулюванні державно-приватного партнерства в Україні.

Таким чином, державно-приватне партнерство повинно забезпечувати:

1. Залучення механізму проектного планування та фінансування проектів ДПП, бо це значною мірою сприятиме зацікавленості приватних вітчизняних та іноземних інвесторів до участі в ДПП.

2. Нормативно-правове регулювання реалізації проектів ДПП.

3. Успішне впровадження інфраструктурних проектів державно-приватного партнерства в діяльності закладів охорони здоров'я.

4. Побудову високотехнологічних центрів із лікування різних видів захворювань.

5. Підвищення доступності медичних послуг для населення та підтримку розвитку приватного сектору [12].

Висновки і перспективи подальших розвідок. Таким чином, у статті узагальнено вітчизняний досвід державно-приватного партнерства в умовах розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності. Зроблено висновок про те, що ринок проектів державно-приватного партнерства в Україні перебуває нині лише на етапі становлення та має великий інтерес з боку приватного сектору, проте гальмується через відсутність ефективного нормативно-правового регулювання. Проблема полягає навіть не у кількості укладених угод між державним і приватним партнерами за формулою державно-приватного партнерства, а в результативності та ефективності їх виконання.

Більшість проектів реалізована з метою зниження витрат із боку державних та комунальних медичних закладів, а не для підвищення якості надання медичних послуг, або оптимізації витрат для оновлення матеріально-технічного устаткування. Як наслідок, ефективність такої державно-приватної співпраці є односторонньою та має позитивний ефект, як правило, лише для приватного партнера, або короткостроковий результат для закладу охорони здоров'я, де подібна співпраця реалізована.

При цьому основне завдання, яке визначено в рамках реалізації державної політики щодо медичної реформи, з боку державних та комунальних закладів охорони здоров'я залишається не реалізованим, а саме підвищення якості та доступності медичних послуг для населення України.

Проте є позитивний досвід залучення приватного бізнесу під час впровадження інфраструктурних проектів державно-приватного партнерства в діяльності закладів охорони здоров'я. Є підтвердження актуальності розробки для практичного впровадження в діяльність закладів системи екстреної медичної допомоги України інфраструктурних проектів державно-приватного партнерства.

Завпровадження зазначених інфраструктурних форм державно-приватного партнерства в діяльність закладів екстреної медичної допомоги в Україні може бути дієвим інструментом зменшення частки неринкового сектора в галузі охорони здоров'я з одночасним підвищенням ефективності державного управління.

Залучення приватного сектору вирішує відразу декілька питань:

1. Залучення персоналу, який спрямований на сервіс надання послуг, що значно підвищить конкурентоспроможність державних та комунальних закладів.

2. Задіяння менеджменту, що швидко реагує на зміни ринку медичних послуг. Є досить обмеженим в умовах бюджетного законодавства з боку державних та комунальних медичних закладів та достатньо важливим для постійної адаптації потреб населення відповідно до сучасних світових вимог.

3. Залучення коштів партнерів для оновлення матеріально-технічного устаткування. Можуть значно знизити фінансові витрати із залученням більш сучасних технологій, або надати можливість закладам отримати сучасні послуги та обладнання за рахунок коштів приватних партнерів.

4. Зниження фінансового навантаження видатків місцевих органів та на державний бюджет України загалом при підтриманні задовільного стану закладів охорони здоров'я та відповідного рівня надання медичних послуг.

5. Покращення соціального рівня життя за рахунок зростання доступності медичної допомоги серед населення України відповідно до світових вимог.

Все це у підсумку призведе до зміни ситуації в медичній галузі, зміцнення довіри до вітчизняної медицини та, загалом, у перспективі – до підвищення здоров'я нації.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі повинні полягати у вивченні успішного іноземного досвіду активізування державно-

приватного партнерства та виявленні можливості застосування кращих іноземних практик у цьому напрямі в умовах України за рахунок розробки, адаптації та впровадження змін нормативно-правової бази.

Список використаної літератури

1. Акіліна О., Павлюк В. Державно-приватне партнерство як інструмент управління змінами у сучасному місті // Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2018. Вип. 20. Ч. 1. С. 10—13. (Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство).

2. Вінокуров Я. Агенцію з питань державно-приватного партнерства запустять у 2019-му. URL : <https://hromadske.ua/posts/nastupnogo-roku-v-ukrayini-zapustyat-agenciyu-yaka-zajmatimetsya-pitannnyami-koncesiyi-minekonomiki> (дата звернення: 30.11.2020).

3. Горожанкіна М. Державно-приватне партнерство: сучасна модель інтеграції інтересів // Науковий вісник НЛТУ України. 2011. Вип. 21.19. С. 176—183.

4. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 16.10.2012 р. URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2404-17> (дата звернення: 01.12.2020).

5. Реалізація проєктів державно-приватного партнерства в Україні. URL : <https://mtu.gov.ua/les/%D0%9F%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%A0%D0%B5%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F%20%D0%94%D0%9F%D0%9F%20%D0%B2%20%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%966> (дата звернення: 01.12.2020).

6. Стан здійснення ДПП в Україні. URL : <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=62a9b6fb-27ff-462a-b351-eeeadfb26b6f&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini> (дата звернення: 02.12.2020).

7. Український центр сприяння розвитку публічно-приватного партнерства. URL : <http://www.ukrppp.com/uk/history> (дата звернення: 30.11.2020).

8. Там само.

9. Реалізація проєктів державно-приватного партнерства в Україні...

10. Український центр сприяння розвитку публічно-приватного партнерства...

11. Вінокуров Я. Агенцію з питань державно-приватного партнерства запустять у 2019-му...

12. Про державно-приватне партнерство...

Статтю подано: 18.11.2020

Статтю схвалено: 22.12.2020

Ishchenko Hryhorii Olekandrovykh

*Candidate of Medical Sciences, doctoral candidate,
Lviv Regional Institute for Public Administration of the National Academy for
Public Administration under the President of Ukraine*

ORCID: 0000-0002-8341-4932

e-mail: ishchenko.grigoriy@gmail.com

Yurystovska Nataliia Yaroslavivna

*Candidate of Public Administration Sciences, Vice-rector "Lviv Institute of
Nursing and Laboratory Medicine", Deputy Director, Lviv*

ORCID: 0000-0003-2238-1265

e-mail: natalka08081969@gmail.com

**THE PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF THE STATE
AND PRIVATE PARTNERSHIP UNDER CONDITIONS
OF THE HEALTHCARE REFORM**

Problem setting. The status of the state and private partnership in Ukraine and the prospects of its development under conditions of the healthcare reform were examined. The cooperation of the state and private sector becomes increasingly important in a social sense, however the existing practice does not demonstrate the efficiency of the fulfillment of the assigned tasks. The conducted analysis allowed to determine the risks and problems of the implementation of the state and private partnership in the sphere of healthcare under current conditions in Ukraine. It was substantiated that the fulfillment of the concept of the state and private partnership in the healthcare system of Ukraine is one of the key issues of the state policy.

Recent research and publications analysis. The involvement of a private partner in the field of healthcare is highly common in many countries of the world. The effectiveness of such cooperation is confirmed and described in a number of various studies. At the same time, authors' publications fail to mention the aspects of involving the private sector in the activities of municipal and state healthcare facilities, including under conditions of healthcare reform in Ukraine.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. At the modern stage of reforming of the healthcare system which is an integral part of socioeconomic transformations in Ukraine, the problem of the state regulation of investment support for the development of healthcare sector is becoming ever more important. The main goal of the reform is to build such a model of the healthcare system which would ensure equal and fair access of all members of society to necessary medical services, their high quality and cost-effectiveness while maintaining socially expected volume of state guarantees.

The purpose of this article is to reveal the prospects of the state and private partnership under conditions of implementation of the healthcare reform.

Paper main body. Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine continues to play a key role in the institutional support of the state and private partnership in Ukraine. According to the regulatory document (Decree on

the Ministry) it is entrusted with various functions related to the implementation of the state policy in this sector, and namely: monitoring the efficiency of the central, regional and municipal authorities in the field of the state and private partnership; verification of the fulfilment of the signed contracts on the state and private partnership; preparation and provision of information on the results of the state and private partnership to the public; monitoring and evaluation of various types of risks (and namely, general risk) of state partners within the framework of the contracts on the state and private partnership; accounting of contracts on the state and private partnership; organizing and conducting training in order to form and implement the contracts on the state and private partnership; monitoring of compliance with the requirements of current laws on the state and private partnership with respect to existing and new contracts.

As of today, the development of the concept of the state and private partnership in the field of healthcare of Ukraine, unfortunately, is not a matter of priority of the state policy and modern budgeting system creates high financial risks for the state and private partnership which are related to short-term (yearly) budget cycles of planning and their annual approval procedures which are sometimes unnecessarily prolonged.

Joint activities, distribution of products etc. may be forms of implementation of the projects of the state and private partnership and they may be financed from the funds of the state and local budgets, financial resources of the private partner, loaned funds and other sources which are not prohibited by laws.

In this case, the legislation foresees the provision of support to projects of the state and private partnership through state guarantees, provision of funds from state and local budgets and other sources within the framework of the state-wide and local programmes.

There are also preconditions for organizing high-tech centres for treating various types of diseases while using financial instruments of investors and staff capacity of the state healthcare facilities.

However, presently there are certain doubts on the side of potential private partners regarding the possibility of implementation of long-term mutually beneficial cooperation. It resulted in the absence of transparency and clarity in the normative and legal regulation of the state and private partnership in Ukraine.

Therefore, state and private partnership must ensure:

1. The use of the mechanism for planning and funding projects of the state and private partnership because it contributes significantly to the interest of private domestic and foreign investors in participating in the state and private partnership.

2. Normative and legal regulation of implementation of projects of the state and private partnership.

3. Successful introduction of infrastructure projects of the state and private partnership into the activities of healthcare facilities.

4. Construction of high-tech centres for treatment of various types of diseases.

5. Increasing the accessibility of health services for the population and supporting the development of the private sector.

Conclusions of the research and prospects for further studies. The majority of projects were implemented in order to reduce the expenses incurred by state and municipal healthcare facilities and neither to increase the quality of provision of health services nor to optimize the expenditure for upgrading material and technical equipment. As a result, the efficiency of such state and private cooperation is one-sided and, as a rule, it has a positive impact solely on the private partner or a short-term result for a healthcare facility where such cooperation is implemented.

In this case, the primary task laid as part of implementation of the state policy within the framework of healthcare reform, and namely improving the quality and accessibility of health services for the population of Ukraine, remains uncompleted on the side of the state and municipal healthcare facilities.

However, there is a positive experience of involvement of private business in the process of introduction of infrastructure projects of the state and private partnership into the activities of healthcare facilities; confirmation of the relevance of the development for practical introduction of infrastructural projects of the state and private partners into the activities of facilities of the system of emergency medical care of Ukraine.

Introduction of the mentioned infrastructural forms of the state and private partnership into the activities of emergency medical care facilities in Ukraine may be an effective instrument for reducing the share of the non-market sector in the field of healthcare while simultaneously increasing the efficiency of the state management.

The involvement of the private sector helps to resolve several issues at once:

1. Involvement of personnel oriented towards the provision of services which will contribute significantly to the competitive ability of the state and municipal facilities.

2. Management which reacts quickly to changes on the market of health services which is somewhat restricted under conditions of budgetary legislation on the side of the state and municipal healthcare facilities and is sufficiently important for constantly adapting the needs of the population to the modern global requirements.

3. Raising funds from partners for upgrading material and technical equipment, on the one hand, may significantly reduce financial losses with the involvement of the most up-to-date technologies or give the facilities an opportunity to receive modern services and equipment with the use of the funds of private partners.

4. Reducing financial burden of expenses on local authorities and the state budget of Ukraine in general while keeping a healthcare facility in a satisfactory condition and corresponding level of provision of health services.

5. Improvement of socioeconomic standard of living on account of an increase in accessibility of healthcare to the population of Ukraine in accordance with global requirements.

6. All of this will finally result in a change of the situation in the healthcare sector, will help to build trust in the domestic medicine and increase the health of the nation in the overall perspective.

Further research prospects in this direction should include the study of successful foreign experience for strengthening the state and private partnership and determining the feasibility of implementation of the best foreign practices under current conditions in Ukraine on account of development, adaptation and introduction of changes into the legal framework.

Key words: development; development prospects; state and private partnership; healthcare reform.

References

1. Akilina, O., Pavliuk, V. (2018). Derzhavno-privatne partnerstvo yak instrument upravlinnia zminamy u suchasnomu misti. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, Issue 20, Vol. 1, pp. 10-13 [in Ukrainian].

2. Vinokurov, Ya. *Ahentsiiu z pytan derzhavno-privatnoho partnerstva zapustiat u 2019*. URL : <https://hromadske.ua/posts/nastupnogo-roku-v-ukrayini-zapustyat-agencyu-yaka-zajmatimetsya-pitanniami-koncesiyi-minekonomiki> [in Ukrainian].

3. Horozhankina, M. (2011). Derzhavno-privatne partnerstvo: suchasna model intehratsii interesiv. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy*, Issue 21.19, pp. 176-183 [in Ukrainian].

4. Pro derzhavno-privatne partnerstvo. (2012) [in Ukrainian].

5. *Realizatsiia proektiv derzhavno-privatnoho partnerstva v Ukraini*. URL : <https://mtu.gov.ua/les/%D0%9F%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%A0%D0%B5%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F%20%D0%94%D0%9F%D0%9F%20%D0%B2%20%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%966> [in Ukrainian].

6. *Stan zdiisnennia DPP v Ukraini*. URL : <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=62a9b6fb-27ff-462a-b351-eeeadfb26b6f&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini> [in Ukrainian].

7. *Ukrainskyi tsentr spryiannia rozvytku publichno-privatnoho partnerstva*. URL : <http://www.ukrppp.com/uk/history> [in Ukrainian].

8. Ibid.

9. *Realizatsiia proektiv derzhavno-privatnoho partnerstva v Ukraini...*

10. *Ukrainskyi tsentr spryiannia rozvytku publichno-privatnoho partnerstva...*

11. Vinokurov, Ya. *Ahentsiiu z pytan derzhavno-privatnoho partnerstva zapustiat u 2019...*

12. Pro derzhavno-privatne partnerstvo...

Цитування: Іщенко Г. О., Юристовська Н. Я. Перспективи розвитку державно-приватного партнерства в умовах реформи охорони здоров'я // Демократичне врядування : наук. вісн. Вип. 2(26) / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2020. URL : www.dv.lvivacademy.com. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4038.26.2020.228506>).

Citation: Ishchenko, H. O., Yurystovska, N. Ya. (2020). Perspektyvy rozvytku derzhavno-pryvatnoho partnerstva v umovakh reformy okhorony zdorovia. *Democratic governance*, Issue 2(26). URL : www.dv.lvivacademy.com. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4038.26.2020.228506>).